

tus liggimese wašto tehko tedda pehmeš,
et sa omma Eojat ei unnušta, kes kōidide
innimešte Jēsa ja Onništeggija on, ja
kelle armo tahtmine ka sinnogi tahtmine
peab ollema. Armašta tedda ja loda
temma peäle; agga armašta ka neidgi,
kedda temma armaštab ja omma armo
tibadega warjab ja hoiab.

36) Nutta kitsast wārrawast taewariki
siše minnema, ja mōtle, et Jummal tān-
napāew sulle wdib wderakš tulla. Tānna!
tānna! on temma armo: kutsumise: pāew,
ja kui temma heält kuled, ārra te omma
sūddant mitte kōmwakš, waid pōra ennast
temma pole. Muid on armoukš sulle ja
kōididele, kes pattust pderwad, lahti.

37) Ārra unnušta sedda Kristuse sōn-
na, mis ütleb: kui kōid ollete teinud, mis
teid on kāstud, siis üttele: olleme kōi-

watumad sullased, sest meie olleme agga
teinud, mis meie kōhhuš olli tehha.

38) Kui Jummal ei aita, siis ei suda
sa ommast jduust ei mingisuggustki head
tehha. Kōid tulles üllewelt, sest walguse
Jēsast, kedda Kristus meile on kulumand.
Uksu sedda tde õppetajat, kes allati ja tõi-
este neid wdib dntsakš tehha, kes temma
lābbi Jummal jure tullemad, ja kes sin-
nogi eest kannatanud ja surnud, et alland-
liko tānnoga piddid tundma, et armust
dntsakš saad, ja ei mitte omma tde lābbi.

39) Üllepea: Mōua essite Jummal
rifi ja temma õigust; siis antakse sulle
kōid peäle, mis sulle ial tarwis lāhheb.
Heida ennast Jummal kae alla, siis sull
ūhtigi sa raške egga rānk ollema. Oh sa
taewa Jēsa! sa olled mulle omma tde tund-
mist ja tahtmist sūddamesse andnud; anna